

STARKA MINNEN

Inför 90-årsjubileet ställde vi ett par frågor:
Vilket är ditt starkaste minne genom åren?
Vad är det som gör Ekerö IK unikt?
Här kan du läsa några svar.

Andreas Ekeling

AKTIV FOTBOLLSPELARE, EKERÖ IK, 1986-2010. LAGKAPTEN A-LAGET 2007-2009. STYRELSELEDAMOT EKERÖ IK FOTBOLL 2008 - PÅGÅENDE.

Starkaste minnet: Samma år som vi vann serien (2007) med A-laget slog vi också lokal konkurrenterna Skå med 4-0 i det första derbyt i seriesammanhang på över 30 år. Nästan 1000 personer flockades runt Träkvistavallen och skapade en stämning jag aldrig kommer att glömma.

Unikt med Ekerö IK: Det som gör Ekerö IK unikt är den otroliga atmosfär och glädje som ständigt pyr runt Träkvistavallen. Barn som föräldrar bidrar alla till dess aura som smittar av sig på alla som går igenom grindarna. Kombinationen glädje+idrott är ett framgångsrecept som jag tycker Ekerö IK levererar och lägger grunden för en framgångsrik organisation.

Andreas "Strumpa" Ekeling.

Kim Löfdahl

MINNEN FRÅN EN VETERAN.

Kom till Ekerö IK 1972 från Tranebergs IF. Spelade i A-laget fram till 1986, därefter i C-laget (gubblaget) ca 10 år. Tränare för flickor 1971 och senare även damlaget.

Jag vill framförallt framhålla den som satte fart på EIK:s fotboll, nämligen Acke Nordlöf. En EIK:s Percy Nilsson.

Ett speciellt minne jag har är från en tidig seriefinal mot Bromsten, som vi vann med 7-0. Acke kom in i omklädningsrummet efter matchen och gick rakt in i duschen med kläderna på och kramade alla han kom åt. Samtidigt bjöd han in alla spelare med respektive till Operagrillen samma kväll. Det var bara ordna barnvakt.

Kim Löfdahl

Jörgen Dahlström

ORDFÖRANDE I UNGDOMS- OCH ISHOCKEYSEKTION ÅREN 1973 - C:A 1985

Mitt största och högtidligaste minne är från 1980 när USAs nationalsång spelades på Träkvistavallens månskensrink och flaggorna hissades. Flera hundra hade samlats och sjöng med i nationalsången. Stort! Vi var det första laget - åtminstone på Ekerö - som hade ett utbyte med USA. Jag var aktiv som tränare, lagledare samt ordförande i klubbens ungdoms- och ishockeysektion åren 1973 - c:a 1985

Jörgen `Dahlsrtöm

Per Sandberg

F.D. ORDF I EKERÖ IK FOTBOLL, LEDAMOT AV FÖRENINGSSTYRELSEN,
LEDARE. AKTIV 1995-2010

Mitt starkaste minne är när jag härom året kom ner på Träkvistavallen och såg gräsplanen fullständigt krylla av 160 glada och stimmiga sexåringar. På planen fanns även 30 entusiastiska unga ledare som gjorde allt för att barnen skulle trivas och ha kul samtidigt som de själva på ett varsamt sätt fick pröva sina ledaregenskaper och att ta ansvar.

När jag gick därifrån tänkte jag att alla dessa glada ansikten faktiskt var ett utmärkt exempel på vilken viktig roll idrottsföreningarna har och att det faktiskt är mödan värt för alla som lägger ner så oerhört mycket tid på att Ekerö IK ska fungera och utvecklas.

Vad gör Ekerö IK unikt? Kanske är vi inte unika men här några påståenden som gör att EIK sticker ut:

- Vi vågar vara en breddförening vars huvudmålsättning är att bidra till att så många ungdomar som möjligt ska få en bra uppväxt på Ekerö. ”Hellre 1.000 glada barn än 2 storstjärnor”.

- Vi strävar efter att vara en förening med sektioner, grupper och individer som samarbetar och har samma värdegrund

- Den medvetna satsningen på unga ledare

Per Sandberg

Gösta Ohlsson

STARTADE BORDTENNISSEKTIONEN 1968 ÄR

FORTFARANDE AKTIV LEDARE.

BELÖNAD MED RIKSIDROTTSFÖRBUNDETS GULDNÅL 2011.

Det starkaste minnet som återkommer då och då är när Jon Berglund som helt okänd bland övriga spelare vinner DM i bordtennis pojkar 13 år. Ängby SK:s ledare gratulerade oss till segern över deras spelare. Detta inträffade på tidigt 70-tal. Veckan efter blev det dragkamp om övergång till Ängby SK eller Solna BTK.

Givetvis också utdelningen av Guldnålen vid Riksidrottsmötet 2011, vilket är idrottsledarnas förnämsta utmärkelse. Jag startade bordtennisen 1968, då i ungdomssektionens regi, och senare i egen sektion. 2011 är jag fortfarande aktiv som ungdomstränare och kassör i bordtennis-sektionen. Mitt engagemang i klubben har till största delen av tiden varit som ordförande i sektionen

Gösta Ohlsson

VI LYFTER PÅ HATTEN!

Bordtennis-sektionens nestor Gösta Olsson har ur Karin Mattsson Weijber's hand tilldelats Riksidrottsförbundets förtjänsttecken i GULD vid en högtidlig ceremoni vid Riksidrottsmötet i Uppsala i maj 2011.

Göstas otroligt fina insatser för EIK har alltså uppmärksammats ända upp på riksnivå. Han har varit EIK trogen och sedan 1968 varit bordtennis-sektionens ordförande inte mindre än 36 år.

Vi lyfter på hatten och gratulerar vår kära Gösta å det varmaste till utmärkelsen och tackar honom för allt han gjort! För att sätta utmärkelsen i något slags perspektiv kan nämnas att listan över andra som fått förtjänsttecknet inkluderar den kände fotbollsspelaren Pelé!

Det är fantastiskt glädjande att Göstas prestation nu välförtjänt uppmärksammas på riksnivå. Vi är djupt tacksamma för allt det Gösta har bidragit med under en så lång tid.

Anders Huldt, ordförande Ekerö IK.

Jörgen Dahlström

ROLLES TIVOLI OCH DAMISHOCKEY I ALLSVENSKAN

Jag började som lagledare, lockad av OlleBackteman, för att börja med pojkar -67 som då var 6år. Alltså 1973. Ekerövallen var det som gällde - den dammiga grusplanen. Gick tränarkurserna och blev tränare för lagen tillsammans med Anders Svedén. Kerstin, min fru, var med som hjälptränare och materialare. Hur långt vi gick i S:t erikscupen och Kluringen kommer jag inte ihåg, men laget var mycket framgångsrikt.

Detta upprepade sig när vi startade upp flickor -71 1977. Det här laget kom att bli mycket framgångsrikt tack vare att Kim Löfdal, som var en stor spelare i A-laget, kom med som tränare (han hade också sin dotter med i laget). Vi vann många turneringar och cuper. Helenelundscupen, Pilsbo mfl samt finalspel både i S:T Eriks- och Kluringcuperna. Det här laget var det absolut mest framgångsrika laget i EIK under den här perioden.

Tillsammans med Anders Svedén och Hasse Eriksson körde vi igång killarnas hockey 1975. Då var Mälaröcupen mellan jul och nyår redan tradition sedan ett 10-tal år. Rinken fanns på Ekerövallensgrusplan och spolades nätter och morgnar så fort det blev kallt nog. De stora entusiasterna tillsammans med vaktmästarna var ju Arne Lindelöf, Sventa Olsson och OlleBackteman. Berit Lindelöf var kassör för Mälaröcupen och förvarade kassan hemma i sin tvättmaskin.

Tjeshockey var på gång -83 och på Ekerö fanns många som ville att vi skulle starta upp ett lag. Tränare blev Leif Björkman med stora ambitioner och stor entusiasm. Laget bestod av tjejer mellan 12 och 20 år. Vi anmälde laget till det seriesystem som då fanns och spelade i Allsvenska serien mot Hammarby, AIK mfl. det var tufft.

Under den här tiden var jag ordförande i Hockeysektionen och Ungdomssektionen. Ekonomin var alltid ett stort problem när fler och fler ville vara med. Roland Brattlöf som var med i hockeyn kom på att vi skulle ta hit ett Tivoli. Det blev Rolles Tivoli. Om det kan man skriva en roman och det är preskriberat. Men vi tjänade in pengar till spelarutrustningar. .

I våra försök att få våra pojkhockeyspelare att stanna kvar på Ekerö som juniorer startade vi Mälarö HC, 1978 tror jag det var. Rolles tivoli fixade matchställen. Otto Regnell var tränare och kanske kan berätta mer. Jag tror MHC fanns 4-5 år. Det var ett knakande samarbete med Skå Hockey. Rivaliteten mellan klubbarna var hård på den tiden och Skå jobbade hårt för att Allhallen skulle komma till stånd.

Kulmen på mitt engagemang kom med 67:ornas USA samarbete. Tack vare, att vi när killarna var 12 år, kunde locka Kåre Tallbäck från Traneberg till EIK som tränare kunde vi höja ambitionsnivån. Det gick väldigt bra för laget och vi kunde behålla alla killarna pojkåren ut. Det avslutades med samarbetet med Plymouth Canton HC som kom till oss nyåret 80-81 för att vara med i Mälaröcupen, och vi hälsade på i Detroit nyåret 81-82. Det föregicks av ett intensivt insamlande av pengar: Basarer, hönsgödsel, tulpanförsäljning mm. mm.

Under alla åren Kerstin och jag var engagerade lyckades vi få ett fantastiskt samarbete med föräldrarna. Kerstin blev specialiserad på stukade kroppsdelar och att tejpa spruckna ögonbryn. Våra listor med ansvar för skjutsar, tröjtvättar mm gjorde att motivationen att ställa upp var hög. Aldrigproblem med skjutsar till bortamatcher, tvärtom alltid bilar och publik hemma som borta.

Jörgen Dahlström

Classe Åkerlund

SEXTON ÅR I EKERÖ IK, MAN KAN BLI NOSTALGISK FÖR MINDRE

Mitt starkaste minne genom åren var när vi gick till final i S:t Erikscupen med flicklaget i ishockey på Globen. Det var stort för både klubb, ledare och spelare.

Det som i mina ögon gjorde Ekerö IK unikt i mitten på 80-talet var att det fanns hur mycket som helst att göra för en entreprenör som jag. Klubben var i utveckling och det var gott att få vara delaktig i den.

Jag var aktiv som tränare och ledare från 1986 till 2001 i F79, F75, P81, Damlaget (fotboll), Flicklaget (ishockey), Damlaget (Ishockey) HS ordförande samt som andremålvakt i Ekerö Vikings (EIK's farmarlag i ishockey) tiden 1997-2000.

Jag erhöll EIK-utmärkelsen "Årets ungdomsledare" 1987, Ekerö kommuns ungdomsledarstipendium 1994 och är Hedersledamot i Ekerö IK sedan 21 mars 2002

Mitt engagemang i Ekerö IK startade vid ett föräldramöte i november 1985 i Träkvistaskolans matsal. När vi gick därifrån var jag tränare och lagledare för EIK F79. På näthinnan dröjer det sig kvar två seriesegrar, två kvartsfinaler i Sanktan, vinster i Ekeröcupen, Solnacupen, Vällingbycupen och Folksam Cup, final och två semifinaler i ST-cupen, spel i Sanktan i 19 månader utan förlust, två sista åren i division ett rankade som ett av Stockholms fyra bästa 79-lag. Vi hade en återträff med laget 1997 då vi åkte till Göteborg och spelade "Sting Cup" och en 2003 på Ekerövallen med litet fotboll och en middag på Värtinggården efteråt. Vår målvakt Lena hade fått "ledigt" då hon hoppade höjd i finnkampen. En spelare är fortfarande aktiv i Norrettan.

F75 laget kom att kallas "frågetecknet som blev ett utropstecken" och skördade sina främsta framgångar i olika turneringar. Det som dröjer sig kvar är när vi vann Åhlens Cup i Västerås för andra året i rad. Vi var ett av 142 lag som sammanlagt skulle spela 243 matcher på en enda dag. Varje match var 2x10 minuter och inleddes med varsin straff som bara räknades om spelresultatet blev oavgjort. Första match mot Västerås IK där vi bränner vår straff och VIK sätter sin som också blev slutresultat. Nästa match mot Ludvika som vi vinner med 2-0. Rast och vila. Match nr tre är mot Surahammar där Kajsa sätter sin straff och Sura slår ribba ut. I match nummer fyra möter vi Ulriksdal där bägge lag sätter sina straffar och det blir 0-0 i spel. Straffar

måste avgöra och vår straffspecialist Kajsa stegar fram och fintar deras keeper upp på läktaren innan hon lägger in straffen. Samtidigt har övriga resultat gått vår väg vilket innebär att vi är i final igen, denna gång mot IFK Västerås. Kajsa sätter återigen sin straff och IFK's spelare tar sats mot bollen. Rackarns, den sitter tänker jag när bollen slås men Sanna gör sin målvaktskarriärs första pantersprång och tippar bollen utanför. Vi spelar grisfotboll i 20 minuter och står som segrare igen. F75-laget blev några år senare en av grundsternarna i det nystartade damlaget. Kommande höst blir det en återträff med F75 laget.

1989 lades det "gamla" damlaget ner och året efter skulle det vara färdigspelat för F74 som sista säsongen fick låna spelare till nästan var match. Efter en kort diskussion med Karla och med F74's tränare beslöt vi att försöka starta ett "nytt" damlag till säsongen 1991. Det var division fyra och "nybörjare" i seniorfotboll. Den match som tände spelarna extra var derbyt mot Munsö IF där det gick rätt hett till målanåt.

Vintern 1991-92 var min dotter och en kompis till henne uppe i Skå och provade på damhockey. Väl hemkomna så höjdes deras röster mot mig att fixa till ett lag inom EIK. OK, sade jag, men ni måste värva spelare själva och jag trodde väl inte att de skulle få fatt i tjejer som ville prova men det kom sexton tjejer till den första träningen. Ett stort tack i sammanhanget till Leif Markusson, dåvarande ordförande i hockeysektionen, som redan från början trodde på projektet och blev också vår första tränare. Efter första året skrev Leif i EIK-Nytt "Tjejhockeyn, en ny dimension i sektionen". Den 3 januari 1992 spelades den historiska första matchen mot Waxholm, i Vaxholm, i samband med deras invigning av den nya ishallen. Matchen slutade med EIK seger 1-2.

Säsongen 1993-94 deltog vi också med ett seniorlag i division två, säsongen 94-95 kämpade vi oss till final i Sanktan på Globen och till säsongen 96-97 var vi kvalificerade för spel i damernas division ett. Vår verksamhet gav också ringar på vattnet hos förbundet och belönades med att EIK fick arrangera en damlandskamp mot Finland den 4 februari 1997

Inför säsongen 1997 stog P81 i fotboll utan tränare så tillsammans med Raine som också hade en son i truppen bildade vi en ny ledargrupp. Det blev två säsonger, några gick sedan in i A/B-lagstruppen. Många av denna 81-trupp är fortfarande aktiva i Stockholmsfotbollen.

Inför hockeysäsongen 97-98 blev jag tillfrågad om jag, som var målvaktstränare i föreningen, kunde tänka mig att hoppa in som andremålvakt i EIK's farmarlag Ekerö Vikings. Efter två tiondelar jag hörde mig säga "självkligt". Det blev grädden på moset efter sexton år i föreningen. Tre säsonger och vi var klara för division tre men då skulle trupperna i EIK och Vikings slås samman och med tre målvakter tyckte jag då att "two is a couple, three is a crowd" så jag lade målvaktsgrejerna på hyllan, ville inte stå i vägen för de yngre.

Tänker då och då fortfarande tillbaka på matcherna, träningarna, bastun efter fredagskvällsträningarna, snacket i omklädningsrummet, avslutningsresorna till Finland och Otto's många genomgångar av bröd-gängen i vår serie.

Säsongen 1993-94 deltog vi också med ett seniorlag i division två, säsongen 94-95 kämpade vi oss till final i Sanktan på Globen och till säsongen 96-97 var vi kvalificerade för spel i damernas division ett. Vår verksamhet gav också ringar på vattnet hos förbundet och belönades med att EIK fick arrangera en damlandskamp mot Finland den 4 februari 1997.

Classe Åkerlund

Christer Berglund

VIKINGAHALLEN, "TRÄFFPUNKT TRÄKVISTAVALLEN"

1989 invigdes Allhallen vid Svanängen. Det blev startskottet för oss i EIK att sätta igång arbetet med att bygga en egen ishall, en enklare överbyggnad av Träkvistavallens isbana. Vi ville se hela Träkvistavallen som ett projekt. Vi, Olle Hagberg, ordf HS, Jan-Erik Billter, ordf fotbollen, Leif Markusson, ordf ishockey, Christer Berglund, sekreterare HS, träffades första gången i början av 90-talet hemma i Olles kök för att dra upp riktlinjerna för projektet och arbeta fram skisser över hela Träkvistavallen, med en ishall, belysning för fotbollsplanen, idrottshall, café osv, som vi kunde presentera för Ekerö kommun under namnet "Träffpunkt Träkvistavallen". Det var början på det som senare kom att heta "Vision Träkvistavallen".

Man kan väl lugnt säga att intresset från kommunens sida var ganska ljust med så storslagna planer och vi insåg att den del av projektet som vi kunde presentera hållbara kalkyler på var ishallbygget. Bristen på ishallar i Stockholms län var ganska stort vid denna tidpunkt.

Vi hade tidigare fått en förfrågan från Ekerö kommun om att gå med i Allhallsprojektet, om vi kunde skaffa fram ca 3 miljoner som inträde. Klubbens svar var att om vi hade de pengarna vill vi använda dessa för att bygga över konstisbanan på Vallen. 1990-1991 tog planerna en fastare form och den första projektgruppen ombildades med att Jan-Erik Billter ersattes med föreningens kassör, Viktor Tullander. Lars Söderström efterträdde Lars Markusson som hockeyordförande och ersatte Leif Markusson i projektet.

Vi var runt och tittade på olika lösningar för ishallar, Barracuda tält, Jonsereds, Rimbo ishall, delvis överbyggda hallar, som Farsta ishall. Ingemar Sundberg, på tekniska kontoret föreslog till slut en ishall med stålstomme, isolerad med plats för läktare, förråd men inga omklädningsrum. Vi accepterade direkt och det blev nuvarande Vikingahallen. Föreningen skulle bidra med en arbetsinsats av medlemmarna till ett värd av ca 600 000 kr, bygga läktare, isolering, förråd, extra omklädningsrum i maskinhallen bl a. Kommunen med resten, grundläggning, elarbeten, stomresning, fasader osv. Budgeten för bygget var på lite drygt 3 miljoner inklusive vårt arbete.

När Ekerö Kommuns fullmäktige skulle ta beslut om projektet uppstod en massa negativa rykten om projektet. Vi mobiliserade alla våra spelare och ledare i ungdomslagen att stå klädda i hockeytröjan på led vid ingången i fullmäktigesalen för att politikerna skulle se vilka de skulle bygga en ishall för och till. Kommunfullmäktige sa ja till projektet och vi kunde starta arbetet med att riva den gamla sargen och belysningen. Som parentes kan man nämna att man fick påla ca 20 meters på några ställen. Träkvistavallen är anlagd på gammal sjöbotten. Det fanns de som varnade för permafrost under kylrören och med det tjälskador på pisten, nivåskillnaden från den högsta punkten till den lägsta delen på pisten blev ca 25 cm om jag minns rätt. Det utfördes ett otroligt ideellt arbete av aktiva och ledare, a-laget i ishockey åtog sig att isolera och bygga väggarna, andra jobbade med läktarna, de yngre var få små för att delta i byggnadsarbete men föräldrar, ledare bidrog alla med något för att allt skulle bli klart i tid

På hösten 1993 invigde vi Vikingahallen. Ulf Elving var konferencier, Inger Linge kommunalrådet, fick göra nedsläpp, klädd i EIKs hockeymundering och en match mellan AIKs veteraner- och EIK tog sin början. Men det var inte bara en ishall som invigdes, vi hade även tagit över driften av hela idrottsanläggningen, Träkvistavallen och Ekerövallen, vi hade fått nya kansli lokaler, gamla läkarmottagningen, eget café, gamla Café Ugglan.

Allt detta fick en stor påverkan på hela vår organisation. Vi gick från en omsättning på några hundratusen till ca 4 miljoner de första åren. Vi insåg ganska snabbt att vi behövde en gemensam ekonomisk redovisning. Med en motion från mig i början av 2000-talet om att se över hela EIKs organisation, ekonomi, förtroendevaldas roll, arbetsgivarrollen osv beslöt årsmötet 2002 att fatta beslut enligt utredningens förslag, att inrätta en ny tjänst som Klubbdirektör. Det har alltid varit svårt att rekrytera förtroendevalda till ledande poster och det blev inte lättare när ordföranden och kassören skulle ansvara för 4-5 anställda och en ekonomi på runt 4 miljoner, på sin fritid.

Med en klubbdirektör som ansvarig för ledning och styrning av den dagliga verksamheten blev styrelsearbetet inte lika betungande. Vi var många som utförde ett stort arbete med hela projektet med jag vill särskilt nämna Olle Hagberg som var den person genom sina kontakter med näringsliv och Ekerö kommun gjorde det möjligt att ro projektet i hamn

Idag finns nästan allt på plats, en idrottshall finns inte på plats, men kanske en sim- och idrottshall om några år. Det som gör Träkvistavallen till en utmärkt samlingsplats för gammal och ung är att den ligger nästan "mitt i byn" och den vision vi hade i slutet på 80-talet och början av 90-talet om att skapa en "Träffpunkt Träkvistavallen" den finns där nu.

Christer Berglund

